

Η «Καταλανική Εταιρεία» και η οριστική καταστροφή του Βυζαντινού Ελληνισμού

/Ο

Στις αρχές του 14ου αιώνα ο Ελλαδικός

χώρος ήταν κατακερματισμένος ανάμεσα σε κτήσεις που ανήκαν στον Βυζαντινό Αυτοκράτορα

και σε Φράγκους φεουδάρχες κληρονόμους των Σταυροφόρων που άλωσαν την Κωνσταντινούπολη το 1204.

Ο Αυτοκράτορας είχε υπό τον έλεγχο του την Μακεδονία, την Θράκη, τον Μυστρά, την Κωνσταντινούπολη και μια στενή λωρίδα γης στην Μικρά Ασία που εφάπτόταν στην Βασιλεύουσα.

Ο υπόλοιπος χώρος (Θεσσαλία, Θήβα, Ανδραβίδα, Αθήνα, Πάτρα, Κόρινθος, νησιά του Αιγαίου, Ναύπακτος) βρίσκονταν υπό τον έλεγχο Φράγκων φεουδαρχών που συγγένευαν με ισχυρούς βασιλικούς οίκους της Ευρώπης.

Οι περιοχές αυτές ήταν κατάσπαρτες από ισχυρά κάστρα που σταθεροποιούσαν την εξουσία των κατά τόπους βαρόνων και μικρότερων μικρότερων ευγενών, εις βάρος του ντόπιου αγροτικού πληθυσμού. Εκείνη την εποχή εμφανίστηκε για τον

Βυζαντινό Αυτοκράτορα Ανδρόνικο ο σημαντικός κίνδυνος των Οθωμανών Τούρκων.

Ο βυζαντινός στρατός είχε αποδιοργανωθεί πλήρως λόγω έλλειψης χρημάτων ικανών στρατηγών και απωλειών από τους πολέμους με τους Φράγκους, είχε χάσει κατά μεγάλο μέρος το ηθικό και την αλκή του και έτσι οι πλέον αξιόπιστες βυζαντινές στρατιωτικές μονάδες ήταν Αλανοί και Μουσουλμάνοι μισθοφόροι.

Έτσι ο Ανδρόνικος μοιραία στράφηκε στην Δύση για να βρει ισχυρότερους συμμάχους.

Ανδρόνικος Παλαιολόγος [\(περισσότερα...\)](#)